

نجیمی

نجیمی (na.ji.mi)، سیدنبی، خجند ۱۹۵۱م - نویسنده و روزنامه نگار تاجیکستانی. در ۱۹۷۳م رشته زبان و ادبیات فارسی تاجیکی را در دانشگاه آموزگاری خجند به پایان رساند و در روستای تباشر به آموزگاری پرداخت. وی در روزنامه حقیقت خجند کار کرده است. آچرک ها و حکایه های نجیمی در نشریات تاجیکستان به چاپ رسیده و کتابش به نام امید در ۱۹۹۰م منتشر شده است.

منبع: امید، دوشنبه، انتشارات ادیب، ۱۹۹۰م.

قبادیانی

ادب فارسی در آسیای میانه / ۹۱۲

Начимӣ

Начимӣ, Сайиднабӣ, Хуҷанд 1951 - нависанда ва рӯзноманигори тоҷикистонӣ. Дар 1973 риштаи забону адабиёти форсии тоҷикиро дар Донишгоҳи омузгории Хуҷанд ба поён расонд ва дар рустои Табошар ба омузгорӣ пардохт. Вай дар рӯзномаҳои “Ҳақиқати Хуҷанд” кор кардааст. Очеркҳо ва ҳикояҳои Начимӣ дар нашриёти Тоҷикистон ба чоп расида ва китобаш ба номи “Умед” дар 1990 мунташир шудааст.

Манбаъҳо: Умед, Душанбе, Интишороти Адиб, 1990.

Қубодиёни

Донишномаи адаби форсӣ. Адаби форсӣ дар Осиёи Миёна. –
Техрон: Интишороти вазорати фарҳанг ва иршоди исломӣ, 1380, ҷ. 1,
саҳ. 912.

